

Cancerformer

Huvud-halscancer innebär oftast cancer i munnen, svalget, eller struphuvudet. Det kan också vara cancer i en spottkörtel, i läppen, i näsan eller i bihålorna. Möjligheten att bli av med cancern är störst om den upptäcks tidigt. Det är viktigt med rehabilitering eftersom både sjukdomen och behandlingen kan ge biverkningar.

Det är ganska ovanligt att få huvud-halscancer. De flesta som blir sjuka är mellan 60 och 70 år.

Huvud-halscancer innebär att en cancertumör har bildats någonstans här:

- i munnen
- i svalget, inuti halsen
- i struphuvudet
- i en spottkörtel
- på läpparna
- eller i näsan eller i bihålorna.

Vid cancer i munnen har en tumör uppstått någonstans här:

- i tungan
- under tungan
- i tandköttet
- på insidan av kinden
- i den hårda delen av gommen.

Vid cancer i <u>svalget</u> har en tumör uppstått någonstans bakom näsan ner till början av matstrupen. Halsmandlarna, tungroten och den mjuka delen av gommen är också en del av svalget.

Vid cancer i <u>struphuvudet</u> har en tumör uppstått på stämbanden, eller intill stämbanden.

Vid cancer i en <u>spottkörtel</u> har en tumör uppstått under eller vid örat, eller vid underkäken. Där finns spottkörtlarna.

Vid cancer i näsan eller bihålorna har en tumör uppstått inne i näsan eller i någon av bihålorna.

Cancern kan sprida sig till lymfkörtlarna i halsen så att det uppstår metastaser. Det är samma sak som dottertumörer. Det är ovanligt att huvud-halscancer sprider sig till någon annan del av kroppen. Läs mer om <u>hur cancer uppstår och kan sprida sig</u>.

Det finns även andra cancersjukdomar i huvudet och halsen. Det är till exempel<u>hjärntumör, ögonmelanom,</u> cancer i matstrupen, <u>sköldkörtelcancer</u> och <u>lymfom</u>. Då blir man undersökt på andra sätt, och får annan behandling.

Här är exempel på symtom som kan bero på huvud-halscancer om de inte går över. Man kan ha ett eller flera av symtomen:

- ett sår eller en knuta eller knöl på läppen, i munnen, i svalget, i näsan eller på halsen
- rösten är hes
- det är svårt att svälja
- det gör ont eller känns obehagligt i ena sidan av halsen
- det gör ont i ena örat
- ena näsborren är täppt, eller har snor med blodiga strimmor
- nedsatt k\u00e4nsel i n\u00e4gon del av ansiktet.

Det vanligaste är att symtomen har andra orsaker än cancer, till exempel förkylning eller någon annan infektion.

Kontakta en <u>vårdcentral</u> om du har symtom trots att du inte är förkyld eller har någon annan infektion, eller om symtomen inte går över. De flesta mottagningar kan du kontakta genom att <u>logga in</u>.

Ring telefonnummer 1177 om du behöver <u>sjukvårdsrådgivning</u>. Då kan du få hjälp med att bedöma symtom eller var du ska söka vård.

Genom Min vårdplan har du möjlighet att vara delaktig i din vård. Du får svar på frågor som är viktiga för dig om din utredning, behandling, uppföljning eller <u>rehabilitering</u>.

Du utreds enligt ett standardiserat vårdförlopp om läkaren har starka skäl att tro att du har cancer i huvud-halsområdet.

<u>Standardiserade vårdförlopp</u> är ett sätt att organisera utredningen så att det går så snabbt som möjligt att bli undersökt och få svar på de undersökningar som behövs.

Läkaren undersöker munnen, svalget, näsan och halsen.

Läs mer i texten Kroppsundersökning.

Läkaren skriver en remiss om du behöver undersökas mer. Då får du komma till en läkare som är specialist på

sjukdomar i öronen, näsan och halsen. Den läkaren undersöker dig igen, och tar prov om det behövs.

En knöl eller knuta på halsen kan undersökas med cellprov eller vävnadsprov. Då för läkaren in en nål i knölen och suger ut lite celler eller lite vävnad.

En förändring i svalget, näsan eller stämbanden undersöks med ett så kallat endoskop. Det är en smal, böjlig slang som förs in genom näsan och ner i halsen. Det gör att läkaren kan se området som ska undersökas på en bildskärm. Genom endoskopet kan läkaren ta prov om det behövs.

Du får bedövning om du behöver det. Det är vanligast med<u>lokalbedövning</u> om läkaren behöver ta vävnadsprov från munnen, svalget eller näsan. De flesta kan åka hem en kort stund efter att provtagningen är klar.

Det är vanligast att få <u>narkos</u> om läkaren behöver ta vävnadsprov från nedre delen av svalget eller struphuvudet. Efteråt kan du behöva stanna på sjukhuset över dagen, eller över en natt.

Efter provtagningen kan det göra ont eller kännas svullet där läkaren tog provet. Innan du lämnar sjukhuset får du prova att dricka och äta. Du kan ha ont i några dagar. Prata med läkaren om vilka smärtstillande läkemedel du kan ta.

Cellprovet eller vävnadsprovet skickas till ett laboratorium för att undersökas mer.

Du undersöks med <u>datortomografi</u> eller <u>magnetkamera</u>. Även bröstkorgen undersöks. En del undersöks med<u>PET-</u>kamera eller ultraljud.

Det är olika vilken undersökning som passar bäst. Undersökningarna kan också kombineras.

Syftet är att ta reda på vad som orsakar dina besvär. Om det är en cancertumör görs undersökningen för att ta reda på mer och planera behandlingen.

När du lämnar prov i vården sparas en del prov i en biobank. Prover sparas för att din vård ska bli så bra och säker som möjligt. Läs om prov i vården som sparas.

Du sövs om du ska opereras. Läs mer om att sövas och förberedelser inför operationen i texten omarkos.

De flesta opereras om cancertumören finns på läppen, i munnen, näsan, i en bihåla eller i en spottkörtel. Läkaren opererar bort cancertumören. En bit av den friska vävnaden nära cancertumören opereras för att få bort cancerceller som kan finnas där.

Lymfkörtlarna på halsen opereras också om det behövs för att minska risken att några cancerceller blir kvar. Men det brukar inte behövas om det är en liten cancertumör i till exempel läppen.

En liten cancertumör på stämbanden kan opereras med hjälp av ett så kallat laryngoskop. Det förs ner i halsen genom munnen. Laryngoskopet gör att läkaren kan se stämbanden tydligt och komma åt att operera.

En cancertumör som har växt in i annan vävnad kan göra att läkaren behöver ta bort en muskel, nerver, kärl eller en del av käkbenet.

Ibland går det att ersätta med samma slags vävnad från någon annan del av kroppen. Då görs det samtidigt som cancertumören opereras, eller vid ett senare tillfälle.

En del får en tandprotes eller en gomprotes.

Läs mer om att få en protes längre ned på sidan.

Efter en canceroperation i munnen, svalget eller struphuvudet är det vanligt att behöva näring genom en så kallad sond i stället för att äta själv. Sonden kan behövas allt från några dagar till några veckor efter operationen.

Du får lära dig hur du använder och sköter om sonden.

Läs mer om att ha sond längre ner på sidan.

En del behöver också ett rör i luftstrupen ett tag efter operationen. Röret gör att det blir lättare att andas. Röret brukar kunna tas bort när svullnaden har minskat, oftast efter ungefär en vecka.

Hur länge du behöver stanna på sjukhuset beror på vilken operation som har gjorts och hur du mår. Det kan variera från två dagar till två veckor.

Strålbehandling är vanligt vid cancer i svalget och för en del med cancer på stämbanden.

En del får strålbehandling efter att de har opererats. Det kan gälla vid cancer i munnen, i näsan, en bihåla eller en spottkörtel.

Syftet med strålbehandlingen är att ta bort sjukdomen och att minska risken att den kommer tillbaka.

Det är vanligt med strålbehandling fem dagar i veckan i sex till sju veckor. De flesta kan lämna sjukhuset efter varje behandlingstillfälle. Men du kan behöva bli inlagd medan behandlingen pågår om du får besvärliga biverkningar eller om du bor på annan ort.

En del kan få strålbehandling genom att en liten strålkälla förs in i cancertumören, eller alldeles intill den. Då går det att få högre stråldoser utan att den friska vävnaden runt omkring påverkas så mycket. Det kallas brakyterapi, eller inre strålbehandling.

Inre strålbehandling kan vara från en till sex dagar. Du är inlagd på sjukhuset under den tiden. Strålningen ges tio till tjugo minuter varje timme eller varannan timme i ett särskilt strålskyddat rum. Mellan behandlingstillfällena kan du röra dig fritt.

Du behöver bli undersökt av en tandläkare innan strålbehandlingen kan börja. Tandläkaren röntgar tänderna och tar bort tänder om det behövs. Det är viktigt för att minska risken för sår och infektioner efter behandlingen.

I texten om strålbehandling kan du läsa mer om förberedelser inför behandlingen och hur behandlingen går till.

All strålbehandling kan göra huden röd och känslig. Slemhinnorna kan bli såriga och göra ont. Saliven kan bli segare. Det finns behandling som lindrar.

Det kan vara svårt att äta. De flesta behöver få näring genom en så kallad sond. En del behöver ha sonden i några veckor, en del i flera månader.

Du får lära dig hur du använder och sköter om sonden. Läs mer om att ha sond längre ner på sidan.

En del som får strålbehandling behöver samtidigt få behandling med cellhämmande läkemedel.

Cellhämmande läkemedel kan vara olika cytostatika eller målriktade läkemedel. Målriktade läkemedel är särskilda antikroppar som fäster sig på cancercellerna.

Läkemedlen kan krympa cancertumören eller hindra den från att växa.

Du får läkemedlen som dropp direkt i blodet. Det är vanligast med behandling en gång i veckan eller var tredje vecka. Varje tillfälle tar några timmar.

De flesta kan lämna sjukhuset efteråt. Men du kan behöva bli inlagd medan behandlingen pågår om du får besvärliga biverkningar eller om du bor på annan ort.

I texten <u>Behandling med cytostatika vid cancer</u> kan du läsa mer om förberedelser inför behandlingen och hur behandlingen går till.

Behandling med cytostatika kan till exempel göra att du blir trött, mår illa och får minskad lust att äta. Det kan kännas torrt och svida i slemhinnorna, till exempel i munnen. Du kan lättare få infektioner. De flesta biverkningar går att lindra.

Vissa cytostatika som används mot huvud-halscancer kan påverka hörseln, känseln eller njurarna. Då går det att byta till andra läkemedel. Du undersöks och får lämna urinprov för att se om du behöver byta läkemedel.

Läs mer på sidan om att få behandling med cytostatika vid cancer.

Behandling med målriktade läkemedel kan göra att du mår illa. Andra biverkningar kan till exempel vara hosta, ont i kroppen, diarré, besvär med ögonen, utslag eller besvär med att det kliar.

Det finns hjälp att få, och besvären brukar gå över.

Du ska få vara delaktig i din vård. För att kunna vara det behöver du<u>förstå informationen</u> som du får av vårdpersonalen. Ställ frågor om det behövs. Du ska till exempel få information om behandlingsalternativ och <u>hur länge du kan behöva vänta på vård</u>.

Du har möjlighet att <u>få hjälp av en tolk om du inte pratar svenska</u>. Du har också <u>möjlighet att få hjälp av en tolk om du till exempel har en hörselnedsättning</u>.

Du kan få en <u>ny medicinsk bedömning</u> av en annan läkare, om du har en livshotande eller särskilt allvarlig sjukdom. Att få en annan läkares bedömning kan hjälpa dig om du exempelvis är osäker på vilken vård eller behandling som är bäst för dig.

Du som ska opereras behöver <u>undvika att röka och dricka alkohol en tid före och efter operationen</u> Det är för att minska risken för komplikationer, och för att du ska återhämta dig fortare.

Undvik att röka och att dricka alkohol även om du ska få annan behandling. Då hjälper du immunförsvaret att klara av behandlingen, och levern kan lättare bryta ner läkemedlen.

Du orkar med behandlingen bättre om du får i dig den näring du behöver. Det finns olika råd och tips som kan hjälpa om du tycker det är svårt med maten. Läs mer om att <u>äta för att må bra</u> och <u>mat vid cancer</u>.

Rådgör med läkaren om du tar kosttillskott och ska få behandling med läkemedel.

Du kan känna dig mindre trött och må bättre om durör på dig så ofta du kan. Gör någon fysisk aktivitet som du klarar av

och tycker om.

Prata med kontaktsjuksköterskan om du behöver råd eller stöd.

Efter behandlingen får du komma på regelbundna uppföljningar. I början får du komma var tredje månad. Därefter kan uppföljningarna ske mer sällan. Uppföljningarna är till för att du ska få hjälp med de besvär du kan ha efter behandlingen. Du undersöks också för att se så att du inte har fått cancer igen.

Risken att sjukdomen ska komma tillbaka varierar för olika personer, men efter fem år är risken mycket liten för de flesta. Då brukar det inte behövas fler uppföljningar.

Kontakta kontaktsjuksköterskan om du får besvär eller känner dig orolig mellan uppföljningarna.

Cancern kan komma tillbaka om några cancerceller blev kvar efter behandlingen, det kallas återfall. Det kan gå att bli av med sjukdomen även vid ett återfall. Du kan behöva behandling med någon annan metod än när du hade sjukdomen första gången.

En del blir inte av med sjukdomen trots behandling. Då kan det ändå vara möjligt att bromsa sjukdomen. Du kan till exempel få strålbehandling, behandling med cellhämmande läkemedel eller läkemedel som stärker immunförsvaret mot cancern. Du får också behandling som lindrar symtomen.

Läs mer om palliativ vård – att förlänga livet eller lindra symtom

Hur mycket ditt liv förändras beror på sjukdomen, vilken behandling du får och hur du mår i övrigt. Det kan kännas jobbigt periodvis. Det är vanligt att det blir bättre, även om det kan ta tid. En del känner sig sårbara och oroliga länge efter att behandlingen är klar.

Läs mer om hjälp med tankar och känslor vid cancer.

Biverkningarna i samband med behandlingen går över eller minskar för de flesta. Det gäller till exempel om du har ont, mår illa, har sår eller utslag, eller <u>om du känner dig mycket trött</u>.

En del besvär kan uppstå efter att behandlingen är klar men försvinna eller bli lindrigare med tiden. För en del blir besvären bestående. Här kan du läsa mer.

Det kan vara svårt att svälja om du har fått strålbehandling eller har blivit opererad i munnen eller svalget. Svårigheterna kan bero på att det gör ont, att saliven är seg eller att du är torr i munnen. Det kan också bero på var cancertumören växer.

Det finns olika produkter och receptbelagda hjälpmedel som kan göra så att det känns bättre.

Gör rent i munnen ofta men försiktigt. Det kan till exempel förebygga att det gör ont.

Läs mer i texten om muntorrhet.

Du kan ha rätt till särskilt tandvårdsbidrag.

En logoped kan ge råd och stöd så att det blir lättare för dig att svälja och äta. Du kan också behöva träna upp förmågan att gapa. Du kan få hjälp av en logoped, en käkkirurg eller en fysioterapeut.

Du kan behöva får näring genom en så kallad sond en kortare eller längre tid efter behandlingen. Sonden är en tunn slang i magen. Sonden kan antingen föras ner till magen genom näsan, eller opereras in genom huden på magen. Du får lokalbedövning om du ska få en sond genom magen.

När du ska äta kan du behöva anpassa maten så att den blir lättare att få sig.

Läs mer om mat vid cancer och hur du kan få hjälp om du behöver.

För en del beror besvären på att lymfkörtlar har tagits bort. Då kan du få svullnader som kallast lymfödem. Det finns behandling som minskar besvären och som du kan lära dig att göra själv. Du får hjälp av en lymfterapeut.

Det är bra med fysisk aktivitet för att förebygga och lindra besvär.

Talet kan påverkas på olika sätt, beroende på vilken behandling du har fått. En logoped kan hjälpa dig. Du kan få olika övningar för att träna rösten eller för att öka rörligheten i tungan.

Struphuvudet behövs för att ha en röst och kunna tala. En röstventil kan göra att det går att tala igen om hela struphuvudet har opererats bort. Röstventilen är gjord av mjuk plast.

Läkaren sätter in den mellan luftstrupen och matstrupen samtidigt som cancern opereras. En logoped hjälper dig med hur du använder röstventilen.

En del behöver en protes i munnen, näsan eller ansiktet. Protesen kan motverka eller lindra besvär med att till exempel svälja eller tala, eller om utseendet är förändrat.

En del använder en tillfällig protes tills läkningen efter operationen är klar. Sedan går det att prova ut en permanent protes.

Många proteser fästs på skruvar som har satts i skelettbenet. Då sitter protesen stadigt. Sådana protester används till exempel om läkaren behöver operera bort en del av käken eller näsan, ett öga eller ett öra.

Du får hjälp av en så kallad käkkirurg om du behöver en protes i käken.

Du får hjälp av en så kallad anaplastolog om du behöver en protes i ansiktet.

Det kan variera hur länge du som har ett arbete eller går i skolan behöver vara sjukskriven. Arbetsgivaren ska underlätta för dig att börja arbeta igen när du är redo för det.

Läs mer om sjukskrivning och rehabilitering.

Det finns många olika sätt att reagera på att få ett cancerbesked. Du kan behöva gott om tid att prata med din läkare och annan vårdpersonal om vad beskedet innebär.

Låt gärna en närstående följa med dig, om det är möjligt. Din närstående kan vara ett stöd och hjälpa till att minnas vad som sas vid vårdbesöket.

På många sjukhus finns särskilda kontaktsjuksköterskor som kan ge stöd och hjälpa till med olika praktiska saker.

Du kan även prata med sjukhusets kurator.

Det kan gå att ordna så att du får träffa någon som har fått samma behandling som du ska få. Fråga läkaren eller kontaktsjuksköterskan om de kan hjälpa till.

Du kan kontakta Cancerrådgivningen, Cancerfonden eller till exempel en patientförening. Här hittar du kontaktuppgifter och kan läsa mer om hur du kan få råd och stöd vid cancer

Många tycker det kännas lättare när behandlingen väl har börjat och de vet vad som ska hända.

Ett minderårigt barn har rätt att få information och stöd utifrån sitt eget behov om en närstående är sjuk.

Ofta är det bra att göra barn så delaktiga som möjligt, oavsett deras ålder. Det betyder inte att du måste berätta allt.

Läs mer om att prata med barn när en närstående är allvarligt sjuk

En del behandling kan vara skadlig för ett foster. Därför är det bäst att undvika att bli gravid eller att använda sina spermier i en graviditet medan du får behandling.

Prata med läkaren innan behandlingen börjar om du vill försöka bli gravid eller använda dina spermier i en graviditet när du är färdigbehandlad.

Läs mer i texten Fertiliteten efter cancerbehandlingen.

Det kan kännas svårt att vara närstående till någon som är allvarligt sjuk.

Här får du råd om hur du kan hantera situationen och vilken hjälp du kan få

Du kan också prata med kontaktsjuksköterskan om du är närstående och behöver stöd.

Vanligtvis går det inte att avgöra varför någon får huvud-halscancer. Men det finns saker som ökar risken, till exempel:

- rökning
- alkohol
- inflammation i tandköttet eller andra obehandlade besvär i munnen under lång tid.
- en del virus som kallas <u>HPV</u>.
- Min vårdplan ditt stöd för delaktighet och trygghet i cancervården

Nationella vårdprogrammet för huvud- och halscancer

